

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203730
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720203730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: Ing. J. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., L. XXXX/XX, zastúpený LEGAL&CORP s. r. o., so sídlom Bratislava, Gajova 11, IČO: 47 237 325, proti žalovanému: Dom Sv. Martina n. o., so sídlom Martin, Priehradka 692/6, IČO: 36 149 730, zastúpený JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom so sídlom Martin, Holubyho 51, IČO: 42 058 945, o určení, že žalobca je členom a predsedom správnej rady žalovaného, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 15C/52/2020-112 zo dňa 22.09.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol žalobu a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že zo strany žalobcu nebol preukázaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože podanie takejto žaloby nevyplýva z osobitného predpisu a argumenty žalobcu odôvodňujúce naliehavosť podania žaloby a vyriešenie jeho sporu súdnou cestou, neboli dôvodné. Súd poukázal na ust. § 137 písm. c) CSP, resp. o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalobca. Poukazoval na ust. § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP. Súd podľa neho nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Stručne zopakoval skutkový stav, v zmysle ktorého dňa 29.11.2019 na zasadnutí správnej rady žalovaného došlo k jeho odvolaniu ako člena a predsedu správnej rady a zároveň za nového predsedu bola zvolená Mgr. H. V.. V takomto postupe členov správnej rady videl žalobca nezákonnosť a žiadal, aby súd určil, že žalobca je členom správnej rady a predsedom správnej rady neziskovej organizácie Dom Sv. Martina, so sídlom v Martine. V odvolaní poukazoval na skutočnosť, že s funkciou člena správnej rady sú spojené rozsiahle práva a povinnosti týkajúce sa celkového chodu a existencie a ďalšieho smerovania neziskovej organizácie. Tým, že bol nezákonným spôsobom odvolaný z tejto funkcie, došlo k upretiu jeho práva byť členom a predsedom správnej rady. Súd v odôvodnení rozhodnutia nesprávne konštatoval, že odvolaním z funkcie člena správnej rady nemôže vzniknúť dotknutej osobe ujma v dôsledku nemožnosti výkonu práv a povinností spojených s touto funkciou, nakoľko ide o neplatenú funkciu. Navyše súd odmietol vykonať dôkaz, a to výsluch žalobcu, ktorého účelom malo byť zistenie a preukázanie ďalších skutočností odôvodňujúcich existenciu naliehavého právneho záujmu na žalobcom vymedzenom určení. Súd zároveň nesprávne právne vec posúdil, keď

poukázal na ust. § 22 písm. c) zákona o neziskových organizáciách, v zmysle ktorého správna rada môže kedykoľvek odvolať predsedu, ktorý je zároveň jej členom bez toho, aby boli naplnené zákonné podmienky. Podľa tohto výkladu predseda v podstate mohol byť kedykoľvek odvolaný prostou väčšinou hlasov členov správnej rady, pričom nesprávny je aj výklad súdu, že pokiaľ by žalobe vyhovel, nasledujúci deň by mohol byť opätovne z funkcie člena správnej rady odvolaný. Z uvedeného však nie je možné odvodiť, že by išlo o nadbytočnú a nezmyselnú žalobu. Pri takomto výklade práva by potom každá určovací žaloba bola považovaná za zbytočnú. Nestotožnil sa ani so záverom súdu, že žiadaný rozsudok nie je exekučným titulom. V čase rozhodovania súdu mal žalovaný 5-člennú správnu radu a pokiaľ by súd žalobe vyhovel, stal by sa žalobca ďalším členom správnej rady, čo by bolo v rozpore so štatútom. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prípadne zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalovaný. Uviedol, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu vyvracia relevanciu a opodstatnenosť predostretej odvolacej argumentácie. Žalobcovi nič nebránilo, pokiaľ bola napádaná neexistencia naliehavého právneho záujmu na určení, aby vyvinul zodpovedajúcu procesnú aktivitu a navrhol vykonanie dôkazov k preukázaniu existencie tohto naliehavého záujmu. Následný návrh žalobcu na vypočutie bol len reakciou na predbežné právne posúdenie súdu. Vypočutie malo smerovať k tomu, aby žalobca povedal, v čom spočíva jeho ujma. Takéto jeho skutkové tvrdenia však už boli obsiahnuté v podanej žalobe. Navyše došlo k zmene aj v štatúte neziskovej organizácie, keď od 01.01.2020 správna rada má len troch členov. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, vychádzajúc zo skutkového stavu tak, ako ho posudzoval súd prvej inštancie. V tomto prípade mal súd prvej inštancie určovacou žalobou určiť, že žalobca je členom správnej rady a predsedom správnej rady neziskovej organizácie. Podľa opísaného skutkového stavu na zasadnutí správnej rady dňa 29.11.2019 bol žalobca z funkcie predsedu a člena správnej rady odvolaný a zvolený bol iný člen a predseda. V danom prípade súd prvej inštancie posudzoval, či na podanie takejto žaloby je daný naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP.

6. V tomto smere sa so závermi súdu prvej inštancie odvolací súd zhodol, pričom žalobca nepreukázal, že by podanie takejto žaloby vyplývalo z osobitného predpisu, resp. že má na prejednaní takéhoto sporu záujem, nakoľko jeho výsledok má význam pre použiteľnosť v praxi. V tomto prípade sa odvolací súd stotožnil s tým, že postavenie neziskovej organizácie vyplýva z osobitnej právnej úpravy zák. č. 213/1997 Z. z. Nezisková organizácia je právnickou osobou v zmysle § 18 ods. 2 písm. d) Občianskeho zákonníka zriadená na základe zákona s presne definovaným poslaním a vykonávaním činností v rámci verejnoprospešnej činnosti (§ 2 zák. č. 213/1997 Z. z.). Zákon č. 213/1997 Z. z. neumožňuje žiadnemu z dotknutých subjektov, teda ani členom správnej rady podať žalobu o určenie neplatnosti či už v uznesení správnej rady, dozornej rady a pod., tým je vylúčená aktívna vecná legitímácia žalobcu v dotknutom súdnom konaní. Predpokladom pre vyslovenie, že je členom a predsedom správnej rady tak ako to navrhoval, bolo preskúmať platnosť postupu správnej rady pri jeho odvolaní z tejto funkcie. Takéto posúdenie však zákon súdu neumožňuje. V tomto prípade sa odvolací súd nazdáva, že nemožno použiť ani analógiu v zmysle ustanovení iných zákonov. Tu je potrebné uviesť, že špeciálna právna úprava zák. č. 213/1997 Z. z. explicitne odkazuje na aplikácie osobitných predpisov (§ 34a ods. 3, § 37b, § 17). Navyše z § 35 uvedeného zákona vyplýva, že kontrolný mechanizmus pri tomto druhu subjektov neabsentuje, keďže nezisková organizácia podlieha dohľadu ministerstva vnútra. Uvedenú problematiku v obdobnom spore riešil Najvyšší súd SR (9Cdo 35/2020, resp. 4Cdo 210/2018). V zmysle záverov týchto rozhodnutí hlasovanie členov správnej rady o ustanovení konkrétnej osoby do funkcie člena správnej rady neziskovej organizácie nie je autoritatívnym rozhodnutím, ktorým sa individuálny právny vzťah zakladá, mení alebo ruší. Je prejavom vôle najvyššieho orgánu neziskovej organizácie, ktorý okrem iného volí a odvoláva členov správnej rady, ak štatút neustanovuje inak. Uznesenia orgánov neziskových organizácií alebo iných subjektov nemajú charakter vôľových právnych úkonov, lebo orgány nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti, hoci správnu radu tvoria členovia, ktorí sú fyzické osoby, ktoré spôsobilosť na práva a povinnosti majú. Pri hlasovaní alebo pri vytvorení tohto rozhodnutia správnu

radou vo forme uznesenia tiež nemá charakter vôľového právneho úkonu. Správna rada žalovaného nie je štatutárnym orgánom oprávneným konať v mene neziskovej organizácie vo vonkajších vzťahoch. V zmysle týchto záverov potom možno za správne považovať aj závery súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že pokiaľ by aj stanovil, že správna rada nepostupovala správne a žalobca je naďalej členom a predsedom neziskovej organizácie, takýto stav nie je možné vynútiť exekúciou a navyše ako to uviedol aj súd prvej inštancie, ďalšie zasadnutie správnej rady tento stav môže kedykoľvek zmeniť, tzn. tak ako môže zvoliť predsedu, tak ho môže aj odvolať z funkcie, prípadne z funkcie člena správnej rady. Na podaní, aby súd preskúmal správnosť postupu správnej rady neziskovej organizácie pri odvolávaní predsedu a člena, resp. zvolení nového predsedu a člena správnej rady, nie je potom daný právny záujem a ani aktívna vecná legitímácia žalobcu.

7. Súd prvej inštancie tak v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti pre posúdenie veci, dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pokiaľ teda žalovaný rozporoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP (nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne právne posúdenie vecí), s týmito sa odvolací súd nestotožnil, pretože vo svojom odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).